

Pismo to wychodzi codziennie oprócz świąt uroczystych w drukarni St. Gieszkowskiego

Zaliczenie na trzy miesiące w raz z Rozmaitościami Złp. 12. miesięczne Złp. 3.

MIŁONA RZYMSKIE.
Dziś Heleny K.

MIŁONA SEAWJANSKIE.
Dziś Przeclawa.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE
Barometr zredukowany na 0° Reaumur.

Dzien godzina	Barometr na 00 u.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf.	UWAGI.
7 27	8.089	+ 15.4	+ 4.0	Pl. Zachodni słaby	Pogoda	
12	8.346	23.0	3.8	„ „	Pogoda z Chmurami	
20 3	8.189	25.2	2.0	Zachodni słaby	„ „	
9	8.324	+ 18.2	+ 5.0	Pn. Zaachodni słaby	„ „	

Cześć Urzędowa.

N° 2038.

WYDZIAŁ DOCHODÓW PUBLICZNYCH I SKARBU
Wolnego Niepodlego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Z powodu nieprzystąpienia do zawarcia urzędowego kontraktu przez P. Waligórskiego Leonarda o trzyletnią dzierżawę propinacyi w Dąbrowy za kwotę złp. 4050 rocznie wylicytowaną; — wydział podaje niniejszym do publicznej wiadomości, że w d. 24 maja r. b. odbędzie się w skutek uchwały Senatu Rzadzającego pod d. 13 maja r. b. Nr. 2475 w tej mierze zapadłej, na koszt i szkody P. Waligórskiego w biurach Wydziału Skarbowego licytacja na trzyletnie wydzierżawienie dochodów z propinacyi w wsi narodowej Dąbrowa w gminie Jaworzno leżącej, *prelun fisci* do pierwszego wywoła-złp. 2585 jako kwota przy pierwszej licytacyi ustanowiona naznacza się; na Vadium $\frac{1}{10}$ złoży konkurent. O innych warunkach w biurze Wydziału Skarbowego wiadomość powzięć można. Chęć licytowania mający stawić się zechcą w miejscu i czasie oznaczonym. —

Kraków dnia 10 maja 1834 r.

GRODZICKI.

Za Sekretarza Wydz:

(2r.)

Bialecki Adj:

LOTERJA KRAJOWA.

W 608 ciągnienu dnia 21 Maja 1834 r. w przytomności osób od rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały następujące numera:

44. — 29. — 53. — 84. — 89.

Przysze Ciągnienu 609 przypada dnia 28 Maja 1834 r.

Ceny zboża w czterech gatunkach na targowicy w Kleparzu przy Krakowie sprzedawanego.

Dnia 20 Ma- ja 1834 r.	1.		2.		3.		4	
	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr
Korzec Pszenicy..	17	—	14	—	13	—	10	—
— Zyta.....	11	—	10	—	27	—	9	—
— Jęczmien:	9	—	8	—	24	—	15	—
— Owsa.....	9	—	8	—	15	—	—	—
— Grochu	14	—	—	—	—	—	—	—
— Jagiel.....	28	—	24	—	—	—	—	—
— Rzepaku..	—	—	—	—	—	—	—	—

Przekonałi się o powyższych cenach zboża i oryginał jak zwykle podpisali:
Peszke. Nasturkiewicz W.G. Gołębio wski K.T

Cześć Polityczna.

KRAKÓW.

Rząd nasz zwrócił dziś szczególniejszą uwagę na te trzy ważne przedmioty administracyjne, to jest szpitale, więzienia i kanały. Ani wątpić, że przy gorliwej pomocy ustanowionych na ten cel komitetów obywatelskich, ulepszenia w tym względzie, wiele przyczynią się do dobrego bytu mieszkańców Krakowa.

Prócz rozpoczętych robót około odnowienia bramy Floryańskiej, kościoła S. Katarzyny i t. p. czynione są przysposobienia do restauracyi sukienic; — zamierzone rozszerzenie ogrodu botanicznego nabytym już obszernym parkiem posiadłości niegdy Laskiewiczów na Wesołej, postawi ten piękny zakład wrzędzie nacyelniejszych; — niemniej są wa-

żne i pożądane zamiary dotyczące się zaprowadzenia studni artezyjskich i postawienia nowego mostu między Krakowem i Podgórzem wedle planu P. Borowicza, jeżeli ten za stósowny uznany i przyjęty zostanie.

Mamy nadzieję, że wkrótce będziemy mogli donieść Publiczności o innych pocieszających rezultatach pod względem handlu miasta Krakowa, od którego szczególnieyszą szczęśliwość jego zależy, a któremu Senat Rządzący najgorliwsze poświęca usiłowania.

Z równym upodobaniem każdy już dziś ogląda tę niewielką, lecz wybornie uorganizowaną siłę zbroyną wolnego kraju, widząc w niej dostateczną rękojmię bezpieczeństwa wewnętrznego, — składającą się z milicyi, konnej i pieszej tudzież żołnierzy policyjnych. Piękne a niekosztowne umundurowanie i przyzwoite opatrzenie w rynsztunek, nadały jej postać nakazującą uszanowanie. Szczególniey zachwycają wszystkich wyborem ludzi i koni, żandarmy. — Nowo umundurowana muzyka milicyjna, powszechnie się podobała.

ARTYKUŁ NADEŚLANY. Jestem zawsze téj myśli, na doświadczeniu opartéj, że najlepsze chęci każdego Rządu, na nic się nieprzydadzą, jeżeli sami obywatele niepospieszą im w pomoc, własną swą o dobro publiczne gorliwością. Widziemy już od lat przeszło piętnastu, jak zbawienne są usiłowania Towarzystwa Dobroczynności w zapobieżeniu żebractwu, — jak wiele Bank Pobożny przyczynia się do dawania ulgi biednym a wstydzającym się żebrac, — tak dalece, że już przed kilku laty, niebyło prawie widzieć żebraka na ulicy. — Dziś znowu sami obywatele przez wznowione a nader szkodliwe udzielanie, zwłaszcza po sklepach, jałmużny co sobota, ośmielają wyraźnie ludzi zwleczonych, próżniaków i pijaków, do publicznego żebractwa, między którymi spostrzegać się daje większa część takich, którzy mogliby jeszcze mianowicie przy letniéj porze, utrzymać się z zarobku. Niedawno jeszcze, niemożna było przeysć zmrokiem po głównych placach, aby niebydź nastawianym od dzieci wyćwiczonych, jak widać przez niecne matki swoje w sztuce żebractwa, — czemu jednak zdaje się, że już policya zapobiegła; lecz wypadaloby także uprzatnąć do reszty ten rój szkodliwy i z przed sklepów żelaznych, gdzie dotąd płaczą się jeszcze i kupującym bezczelnie zachodzą drogę. Nielepiej, gdyby osoby li-

tościwe, zamiast udzielaney co sobota jałmużny ludziom nieznanym, i nieopatrzonym w świadectwa ubóstwa i kalectwa; a których większa część, po odbyciu takowéj processyi, ciągnie do kilku zakredytowanych u siebie szynkowni gorzałczanych, gdzie na nich jak na pielgrzymów z Mekki usłużna i nabożna, oczekuje z kawalkiem posolonego chleba spekulacya, aby ich wódką spoić i wybrane pochłonać grosze! nielepiej mówię, aby jałmużny te składały się, na ręce T. D. z żądaniem dawania wsparcia ubogim, niemogącym znaleźć już pomieszczenia w domu przytulku, a opatrzonych w przyzwoite świadectwa ubóstwa? —

Takim sposobem ani wątpię, że Towarzystwo Dobroczynności, uformowałoby osobny jeszcze u siebie wydział, któryby trudnił się wyłącznie tym funduszem, i z prawdziwą korzyścią dla ludzkości rozdzielałby w pewnych dniach istotnie ubogim wsparcia. S. —

WIADOMOŚCI Z DAWNIEJSZYCH POCZT.

F R A N C Y A.

Paryż 1 Maja.

Dziennik sporów zawiera następujący list z Aranguez z d. 19 b. m.: » Pan Burgos, minister del Fomento (spraw wewnętrznych) przyjął nakoniec dymissyą. Zastąpiony on został przez P. Moscoso d'Altamira, dawniejszego deputowanego w czasie zarządu korteżów i ministra 1821 r. właśnie w tej samej chwili, gdy i Martinez de la Rosa wpływał do ministerstwa. Położenie nasze znacznie się polepszyło. Wielki plan wzniecenia buntu spełził calkiem, a skoro, jak sobie sprawiedliwie pochlebiać możemy, wyprawa do Portugallii pożądana odniesie skutek, natenczas uspokojenie Hiszpanii z łatwością nastąpi. Wybory prokuratorów na zgromadzenie korteżów dogodnie bez wątpienia wypadną. Jeżeli zaś ministerstwo, jak się tego po roztropności i miłości do oyczyzny Pana Martinez de la Rosy słusznie spodziewać możemy, postąpi sobie roztropnie przy wyborze procerów, króry królowa przedsięwziąć zamysła, w tedy zgromadzenie to stałym krokiem na drodze odrodzenia się i bez gwałtownych wstrząśnień postępować będzie. — Minister skarbu wkrótce zastąpiony zostanie. Najznakomitszymi na ten urząd kandydatami są Panowie Ferrer i Remisa, a przynay-

mniéy ich opinia publiczna za takowych oznacza.»

Sultaniem czyli szeryfem tego cesarstwa, które się właściwie nazywa Moghrib-ul-Aksa jest obecnie Muley-Abd Errahmin z dynastyi Mehamed, panujący od r. 1517. Wstąpił on na tron po śmierci stryja swego na d. 28 listopada 1822 i władza państwem mającém 13,714 mil k. rozległości (a zatém obszerniejszém od cesarstwa austriackiego) i 9 ½ milionami ludności. Państwo to dzieli się na: Fez, Marokko, Tafilelt i Szedzelmesa, Suz, Adrar, Guzzula, Daraa i El-Harib, Fez liczy 10, Marokko również 10 prowincyi, a cały kraj 28 prefektur czyli rządów prowincjonalnych, na których czele stoją tak zwani Caid (gubernatorowie, baszowie.) — Z mieszkańców największa liczba jest arabów (3,550,000) i amazirgów (2,300,000); liczba chrześcian nie wynosi jak 300. Z miast najludniejsze Fez z 88,000, Meknes z 56,000, Marokko z 30,000, Rabatt (Nowe) Sale z 28,000, Sale z 23,000 i Tarudant z 20,000 mieszkańców. Dochody cesarza wynosić mają 25 milionów franków. Wojska lądowego liczy 36,000, zaś siła morską składa się z 10 fregat od 16 do 30 dział i 14 galiot od 2 do 10 dział. Liczbę maytków podają na 6000. — Religija panująca jest mahometańska.

(G. P.)

Dnia 2 Maja.

Z odpowiedzi jakie król udzielał różnym deputacyom na mowy miane w dzień jego imienin, umieszczamy tu odpowiedź, daną prezesowi izby parów: »Jeżeli co na świecie może mi przynieść pociechę w wdurczeniu które z powodu ostatnich wypadków szczególniéy serce moje dotknęło, to bezwątpienia ten nowy dowód jaki dziś daje mi izba parów, gdy umie cenić moje poświęcenie i użyteczność jego dla kraju. Zarówno z WPanami czułem, że to, były wymierzzone przeciwko konstytucyjnéy władzy królewskej zamachy tych, którzy pragną pograć napowrot oyczynę naszą w stan oplakany, w jakim tak długo jęczała, a od którego zasłonić ją było zawsze przedmiotem starań moich. Temu wyłącznie poświęcałem całą moją troskliwość; usiłowaniami mojem wspieranem przez was i przez poświęcenie się gwardyi narodowej tudzież wojska, zniweczone zostały, te plany zbrodnicze. Mieymy nadzieję, że podobne nadal wypadki, nie będą już

więcéy wymagały tak bolesnych ofiar dla kraju, jakimi są te, które wraz z WPanami oplakuję. Zbyt mocno zasmuciły mnie one, iżbym był w stanie przyjmować dzisiaj oznaki publicznej radości, nie mogłem wszakże pozbawiać się przyjemności, aby nie przyjąć waszych wynurzeń. Te, któreście mi WPanowie oświadczyli w téj chwili, uszczęśliwiają mnie dzisiaj, a mam nadzieję, że kiedyś sławę moję stanowić będą.»

Nadworna gazeta Madrycka z d. 25 kwietnia umieściła raport jenerala Rodil datowany 21, o dalszych działaniach wojska jego w Portugalii. Portugalczykowie słaby tylko opór dają wojsku hiszpańskiemu. Zabrało one, zszedlszy niespodzianie pod Mata de Loboś oddział karlistów kastylijskich z 200 ludzi złożony, którym dowodził dawniejszy dyrektor poczty z Valladolid. Zabrali także w Villarino skład broni, sprzętów wojskowych i amunicyi do Don Karlosa należący. Tymczasowy gubernator w Almeida utrzymuje regularny związek z jeneralem Rodil. Donosił on pod dniem 20, że odebrał od xięcia Terceiry depezę z Freira do Nemar, które leży między Lamego i Almeida. Xiąże postępował z swém wojskiem do prowincyi Beira, gdzie leży twierdza Almeida, udając się przez prowincye między Duero i Trasos-Montes.

Między mówcami, którzy na wczorayszém posiedzeniu izby deputowanych mówili za utrzymaniem Algieru, był także Pan Mauguin, który nadmienił, że Algier może być ważnym dla Francyi punktem, na przypadek wojny na stałym lądzie.

Minister wojny odpowiadając tym deputowanym, którzy się wynurzyli nieprzychylnie względem Algieru, oświadczył wyraźnie, że rząd nie odstąpi nigdy téj osady. Jeżeli dotąd wydarzały się w jéj administracji uchybienia, ich przyczyną był nieustający stan wojenny; uchybienia te zmniejszają się codziennie i nareszcie znikną zupełnie. Ustalony porządek, spokojność i bezpieczeństwo, zleje z czasem na Francję obfite korzyści handlowe, których dziś już nawet w bardzo znacznej części używają departamenta południowe.

(G. W.)

S Z W A Y C A R Y A.

Od granic Szwajcarskich 25 Kwietnia,
»Nie podpada to więcéy żadnej wątpliwości, że stany Bernu, a zatém i cały związek

żne i pożądane zamiary dotyczące się zaprowadzenia studni artezyjskich i postawienia nowego mostu między Krakowem i Podgórzem wedle planu P. Borowicza, jeżeli ten za stosowny uznany i przyjęty zostanie.

Mamy nadzieję, że wkrótce będziemy mogli donieść Publiczności o innych pocieszających rezultatach pod względem handlu miasta Krakowa, od którego szczególniejszą szczęśliwość jego zależy, a któremu Senat Rządzący najgorliwsze poświęca usiłowania.

Z równem upodobaniem każdy już dziś ogląda tę niewielką, lecz wybornie uorganizowaną siłę zbrojną wolnego kraju, widząc w niej dostateczną rękojmię bezpieczeństwa wewnętrznego, — składającą się z milicyi, konnej i pieszej tudzież żołnierzy policyjnych. Piękne a niekosztowne umundurowanie i przyzwoite opatrzenie w rynsztunek, nadały jey postać nakazującą uszanowanie. Szczególniey zachwycają wszystkich wyborem ludzi i koni, żandarmy. — Nowo umundurowana muzyka milicyjna, powszechnie się podobała.

ARTYKUŁ NADEŚLANY. Jestem zawsze téj myśli, na doświadczeniu opartéj, że najlepsze chęci każdego Rządu, na nic się nieprzydadzą, jeżeli sami obywatele niepospieszą im w pomoc, własną swą o dobro publiczne gorliwością. Widziemy już od lat przeszło piętnastu, jak zbawienne są usiłowania Towarzystwa Dobroczynności w zapobieżeniu żebractwu, — jak wiele Bank Pobożny przyczynia się do dawania ulgi biednym a wstydzającym się żebrac, — tak dalece, że już przed kilku laty, niebyło prawie widzieć żebraka na ulicy. — Dziś znowu sami obywatele przez wznowione a nader szkodliwe udzielanie, zwłaszcza po sklepach, jałmużny co sobota, ośmielają wyrażnie ludzi zwleczonych, próżniaków i pijaków, do publicznego żebractwa, między którymi spostrzegać się daje większa część takich, którzy mogliby jeszcze mianowicie przy letniéj porze, utrzymać się z zarobku. Niedawno jeszcze, niemożna by było przeysć zmrokiem po głównych placach, aby niebydź napastowanym od dzieci wyćwiczonych, jak widać przez niecne matki swoje w sztuce żebractwa, — czemu jednak zdaje się, że już policya zapobiegła; lecz wypadaloby także uprzatnąć do reszty ten rój szkodliwy i z przed sklepów żelaznych, gdzie dotąd płaczą się jeszcze i kupującym bezczelnie zachodzą drogę. Nielepiej, gdyby osoby li-

tościwe, zamiast udzielaney co sobota jałmużny ludziom nieznanym, i nieopatrzonym w świadectwa ubóstwa i kalectwa; a których większa część, po odbyciu takowéj processyi, ciągnie do kilku zakredytowanych u siebie szynkowni gorzalczanych, gdzie na nich jak na pielgrzymów z Mekki usłużna i nabożna, oczekuje z kawałkiem posołonego chleba spekulacya, aby ich wódką spoić i wyżebrane pochłonać grosze! nielepiej mówię, aby jałmużny te składały się, na ręce T. D. z żądaniem dawania wsparcia ubogim, niemogącym znaleźć już pomieszczenia w domu przytulku, a opatrzonych w przyzwoite świadectwa ubóstwa? —

Takim sposobem ani wątpię, że Towarzystwo Dobroczynności, uformowałoby osobny jeszcze u siebie wydział, któryby trudnił się wyłącznie tym funduszem, i z prawdziwą korzyścią dla ludzkości rozdzielałby w pewnych dniach istotnie ubogim wsparcia. S. —

WIADOMOŚCI Z DAWNIEJSZYCH POCZT.

FRANCYA.

Paryż 1 Maja.

Dziennik sporów zawiera następujący list z Aranguez z d. 19 b. m.: » Pan Burgos, minister del Fomento (spraw wewnętrznych) przyjął nakoniec dymissyą. Zastąpiony on został przez P: Moscoso d'Altamira, dawniejszego depntowanego w czasie zarządu kortezów i ministra 1821 r. właśnie w tey samej chwili, gdy i Martinez de la Rosa wpływał do ministerstwa. Położenie nasze znacznie się polepszyło. Wielki plan wzniesienia buntu spełził całkiem, a skoro, jak sobie sprawiedliwie pochlebiać możemy, wyprawa do Portugallii pożądana odniesie skutek, natenczas uspokojenie Hiszpanii z łatwością nastąpi. Wybory prokuratorów na zgromadzenie kortezów dogodnie bez wątpienia wypadną. Jeżeli zaś ministerstwo, jak się tego po roztropności i miłości do oyczyzny Pana Martinez de la Rosy słusznie spodziewać możemy, postąpi sobie roztropnie przy wyborze procerów, króry królowa przedsięwziąć zamysła, w tedy zgromadzenie to stałym krokiem na drodze odrodzenia się i bez gwałtownych wstrząśnień postępować będzie. — Minister skarbu wkrótce zastąpiony zostanie. Najznakomitszymi na ten urząd kandydatami są Panowie Ferrer i Remisa, a przynay-

mniéy ich opinia publiczna za takowych oznacza.»

Sultaniem czyli szeryfem tego cesarstwa, które się właściwie nazywa Moghrib-ul-Aksa jest obecnie Muley-Abd Errahmin z dynastyi Mehamed, panujący od r. 1517. Wstąpił on na tron po śmierci stryja swego na d. 28 listopada 1822 i władza państwem mającém 13,714 mil k. rozległości (a zatem obszerniejszém od cesarstwa austriackiego) i 9 ½ milionami ludności. Państwo to dzieli się na: Fez, Marokko, Tafilet i Szedzelmesa, Suz, Adrar, Guzzula, Daraa i El-Harib, Fez liczy 10, Marokko również 10 prowincyi, a cały kraj 28 prefektur czyli rządów prowincjonalnych, na których czele stoją tak zwani Caid (gubernatorowie, baszowie.) — Z mieszkańców największa liczba jest arabów (3,550,000) i amazygów (2,300,000); liczba chrześcian nie wynosi jak 300. Z miast najludniejsze Fez z 88,000, Meknes z 56,000, Marokko z 30,000, Rabatt (Nowe) Sale z 28,000, Sale z 23,000 i Tarudant z 20,000 mieszkańców. Dochody cesarza wynosić mają 25 milionów franków. Wojska lądowego liczy 36,000, zaś siła morską składa się z 10 fregat od 16 do 30 dział i 14 galiot od 2 do 10 dział. Liczbę maytków podają na 6000. — Religija panująca jest mahometańska.

(G. P.)

Dnia 2 Maja.

Z odpowiedzi jakie król udzielał różnym deputacyom na mowy miane w dzień jego imienin, umieszczamy tu odpowiedź, daną prezesowi izby parów: »Jeżeli co na świecie może mi przynieść pociechę w udręczeniu które z powodu ostatnich wypadków szczególniéy serce moje dotknęło, to bezwątpienia ten nowy dowód jaki dziś daje mi izba parów, gdy umie cenić moje poświęcenie i użyteczność jego dla kraju. Zarówno z WPanami czulem, że to były wymierzone przeciwko konstytucyjnéy władzy królewskiéy zamachy tych, którzy pragną pograć w napowrót oyczynę naszą w stan oplakany, w jakim tak długo jęczała, a od którego zastąpić ją było zawsze przedmiotem starań moich. Temu wyłącznie poświęcałem całą moją troskliwość; usilowaniem mojem wspieraném przez was i przez poświęcenie się gwardyi narodowéy tudzież wojska, zniweczone zostały, te plany zbrodnicze. Mieymy nadzieję, że podobne nadal wypadki, nie będą już

więcéy wymagały tak bolesnych ofiar dla kraju, jakiemi są te, które wraz z WPanami oplakuję. Zbyt mocno zasmucily mnie one, iżbym był w stanie przyjmować dzisiay oznaki publicznéy radości, nie mogłem wszakże pozbawiać się przyjemności, aby nie przyjąć waszych wynurzeń. Te, któreście mi WPanowie oświadczyli w téj chwili, uszczęśliwiają mnie dzisiay, a mam nadzieję, że kiedyś sławę moję stanowić będą.»

Nadworna gazeta Madrycka z d. 25 kwietnia umieściła raport jenerala Rodil datowany 21, o dalszych działaniach wojska jego w Portugalii. Portugalczycy słaby tylko opór dają wojsku hiszpańskiemu. Zabrało one, zszedlszy niespodzianie pod Mata de Lobos oddział karlistów kastylijskich z 200 ludzi złożony, którym dowodził dawniejszy dyrektor poczty z Valladolid. Zabrali także w Villarino skład broni, sprzętów wojskowych i amunicyi do Don Karlosa należący. Tymczasowy gubernator w Almeida utrzymuje regularny związek z jeneralem Rodil. Donosił on pod dniem 20, że odebrał od księcia Terceiry depezę z Freira do Nemar, które leży między Lamego i Almeida. Xiąże postępował z swém wojskiem do prowincyi Beira, gdzie leży twierdza Almeida, udając się przez prowincye między Duero i Tras-os-Montes.

Między mówcami, którzy na wczorayszém posiedzeniu izby deputowanych mówili za utrzymaniem Algieru, był także Pan Mauguin, który nadmienil, że Algier może być ważnym dla Francyi punktem, na przypadek wojny na stałym lądzie.

Minister wojny odpowiadając tym deputowanym, którzy się wynurzyli nieprzychylnie względem Algieru, oświadczył wyraźnie, że rząd nie odstąpi nigdy téj osady. Jeżeli dotąd wydarzały się w jéj administracyi uchybienia, ich przyczyną był nieustający stan wojenny; uchybienia te zmniejszają się codziennie i nareszcie znikną zupełnie. Ustalony porządek, spokojność i bezpieczeństwo, zleje z czasem na Francję obfite korzyści handlowe, których dziś już nawet w bardzo znacznej części używają departamenta południowe.

(G. W.)

S Z W A Y C A R Y A.

Od granic Szwajcarskich 25 Kwietnia,
»Nie podpada to więcéy żadnéy wątpliwości, że stany Bernu, a zatem i cały związek

szwajcarski politykę swoją widocznie i znacznie odmieniły; t. j. że na sprawiedliwe domagania się ze strony wielkich mocarstw nietylko względem oddalenia wychodniów Polskich, lecz też innych w Szwajcaryi się błakających, do buntu skłonnych cudzoziemców, nie odpowiadają błahemi wybiegami, albo nawet beczelnemi oświadczeniami; lecz że kray ten już przez tyle lat stronnictwom zagorzałym ulegający, nareszcie znowu do porządku prawnego wraca. Polega ta nadzieja nasamprzód na nowym sposobie tłumaczenia się użytym przez rząd berneński w wczorayszém obwieszczeniu tyczącem się oddalenia Polaków, który się tak dalece z dawniejszemi jego deklaracyami nie zgadza, że czytając ten akt ledwo oczom naszym dowierzać możemy. Jakoż istotnie nie potrafiłby żaden rząd dla rozsądniejszych i lepszych przyczyn oddalenia wychodźców polskich usprawiedliwić, od tych, które rząd Bernski w swojej ostatniej odezwie wyluszczył; obemyje ona albowiem to wszystko, co o tym przedmiocie od dawna we wszystkich notach dyplomatycznych wyrażano. Wszakże rząd berneński tą razą roztropnie postępując, naraża się na największą sprzeczność z wiadomą odezwą W. Rady i wystawia się takim sposobem na ciężką odpowiedzialność; ale tuszymy sobie, że sam na najbliższem swém zgromadzeniu, owéy burzliwéy radzie zbawienne da przestrogi i do rozumu ją przywiedzie. — Uważamy oraz, że najwyższy sąd berneński, któremu już ostateczny zagrażał upadek, znowu łaskę i wziętość pozyskał, kiedy go sami radykałiści obecnie chwala.»

(G. P.)

TURCYA.

Białogród 9 Kwietnia.

Dnia 4 b. m. przybył tu baron N. Rothschild wracając z Stambułu. Listy z tej stolicy pod d. 25 z. m. donoszą, iż Pan Zographos, poseł grecki, niemiał jeszcze posłuchania u sultana, lecz odwiedził już wszystkich dyplomatyków i odebrał zwykłe wzajemne odwiedziny. Listy kupieckie twierdzą, iż między rzeczonym posłem i ministrami porty, panuje widoczna obojętność. Wyплаты barona Rothschild na rachunek terytoryalnego długu greckiego, oraz nowo rozpoczęte wyplaty haraczu przez Mehmeda Alego, miały nadzwyczajny wpływ na kurs tureckich pieniędzy. —

Doniesienia.

Na wniosek rodzeństwa, wzywają się niniejszym Helena Rejme i Wiktorja Ewa Hume, córki Józefa i Józefy Barbary z Howe (czyli) z Hummel małżonków spłodzone, które przed lat blisko 30 z miasta Warszawy z rodzicami swemi wydaliwszy się żadnej o sobie nie dały wiadomości, ani tychże niewiadomi sukcesorowie. — Równie wzywam jest Piotr Izajewicz, syn Ignacego i Marjanny z Hove (czyli) z Izajewiczów małżonków spłodzony, dawniej officer wojsk Polskich dymisjonowany, który w roku 1831 wstąpiwszy w szeregi powstańców niewiadomo gdzie się podział, aby się przed rejentem kancelarii ziemskiej województwa Mazowieckiego Alexandrem Engelke w Warszawie w pałacu rządowym Krasińskich zwanym urzędowanie swe odbywającym, jako też przed ustanowionym od rodzeństwa poszukiwanych obrońcą Felixem Jasińskim adwokatem sądu appellacyjnego królestwa polskiego w Warszawie przy ulicy Krak: przedmieście w domu pod Nr. 369 mieszkającym, osobiście lub przez pełnomocników swoich zgłosili, i o swém życiu i pobycie wiadomość dali, a to w przeciągu najdalej miesięcy trzech czyli od dnia 10 Maja r. b. 1834 inaczej po upłynionym terminie uważani będą za nieżyjących, a fundusze spadkowe po A. P. Hovo na nich przypadające w Londynie mieście w Anglii znajdujące się, najbliższym wiadomym sukcesorom rozdzielone zostaną.

Pisano w Warszawie d. 10 Lutego 1834 r.

(P. S.) W przypadku gdyby kto wiedział o pobycie lub śmierci powyższych osób, raczy się zgłosić do bióra informacyjnego w Warszawie na koszt tegoż bióra. (3r.)

Kocz Warszawski bardzo mało używany zforderdachem, dwiema wał izami na urząd szrobiony jet do sprzedania. Ktoby sobie więc życzył nabydź go, niechay się uda do kamienicy Nr. 206 przy ulicy Grodzkiej w piérwsze piętro. (1r.)

Mający dobra do wypuszczenia w dzierżawę, raczy z wyznaczeniem czasu i miejsca dla skutecznego traktowania, dać wiadomość do handlu Wincentego Kalisińskiego w Krakowie przy ulicy Floryańskiej w kamienicy pod Nr. 517. (1r.)

W handlu podpisanego, w rynku pod L. 499 na rogu floryańskiej ulicy, znajdują się z tegorocznego wiosennego czerpania świeżo nadesłane wody gorzkie: pilnawska i Zaydszycka; nadto woda Marienbadzka (Kreutzbrunn), selterska, Gishüblerska, Szczawnicka, Krinicka i Egerska, kórych w półkamionkach za pomierną cenę nabydź można. Wszelkie inne wody mineralne, podpisany na każde zamówienie w jak naykrótszym czasie sprowadzić starać się będzie.

Kraków 6 Maja 1834 r.

(3r.)

J. N. Walter.